

متن پرسش

سلام استاد: من و دوستم یه دوستی خوب چند ساله دو نفره داشتیم تو دانشگاه و هیچ مشکلی هم نداشتیم و حالا یک ساله که به خاطر گروه بندی های لازم با یکی دیگه از بچه های کلاسمون هستیم. اون شخص واقعا دختر خوبیه و من دوشش دارم اما مثلا به خاطر رفت و آمد از خونه تا دانشگاه (خونه هاشون نزدیکه هم) اون شخص با دوستم با هم میرن و میان و این باعث شده من احساس کنم با هم صمیمی تر شدن و من از دوست صمیمیم دور شدم. یک بارم راجع به این قضیه صحبت کردیم با دوستم و من تقریبا قانع شدم که چیزی نیست و ما هنوز مثل قبلیم اما دوباره من احساسات منفی به سراغم اومده و اصلا دلم با دوست خودم صاف نیست در حالی که میدونم حواسش به من هست و شاید فقط حس منه که کمتر اهمیت دارم تازگی. خواهش می کنم کمک کنید تا از این افکار دربیام! هی میخوام خودمو بزنم به بی خیالی و ادامه دوستی و درس و .... اما همش اعصابم خورده!! نمیتونم باهاش مثل قبل رفتار کنم ولی خوب اونم مشکلات خودشو داره و دلم نمیاد جفتمون اذیت بشیم ولی احساس می کنم اونم منو درک نمیکنه!! ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این موارد بنده صاحب نظر نیستم. اگر سؤال معرفتی دارید در خدمت می باشم. موفق باشید